

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31551/2023
28.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Лим“ Пријеполје, чији је пуномоћник Разија Поровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Бобић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 479/2023 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 28.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 479/2023 од 07.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 479/2023 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 479/2023 од 07.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пријеполју П 470/22 од 02.11.2022. године у ставу другом и трећем изреке, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга плати укупан износ од 2.449,82 динара са законском затезном каматом од доспећа сваког појединачног износа ближе описаног у том делу изреке до исплате и у том делу платни налог (решење о извршењу) остало је на снази и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова спора исплати износ од 42.483,20 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде другостепеног суда, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга по основу извршених комуналних услуга исплати износ од 2.449,82 динара, са законском затезном каматом.

Врховни суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је исплата дуга по основу извршених комуналних услуга. Ревизијски наводи туженог којима се указује на погрешну примену одредаба ЗПП која се односе на предлог и одлуку о враћању у пређашње стање, као и о достављању пуномоћја за заступање, не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, јер се одредбе о посебној ревизији односе на погрешну примену материјалног права, а не процесног, па нису испуњени законски услови за примену наведене законске одредбе.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба – предлог за извршење поднет је 05.03.2018. године. Вредност предмета спора је 2.449,82 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић